

ske motiver. Det mest skræmmende eksempel er fra Langeskov på Fyn, hvor en somalisk familie blev overfaldet af en række folk, som havde klart racistiske motiver.

I den forbindelse synes jeg, det har været slående, at bl.a. justitsministeren har været nærmest larmende tavs over for det, der kunne betegnes som racistisk vold, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre justitsministeren, om ikke justitsministeren er enig med mig i, at den form for vold kan være og er med til at skærpe modsætningerne i det danske samfund, og at der derfor er brug for en særlig indsats på netop det område for at undgå, at vi får flere af den slags episoder i fremtiden?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at uanset hvad begrundelsen er for at begå vold og på den måde krænke andre menneskers integritet, så er det noget, som vi ikke kan tage nok afstand fra.

Selvfølgelig er det både grotesk og meget, meget udansk, at der begås vold alene med den begrundelse, at man er uenig med folk eller uenig med deres religion eller med deres kulturelle baggrund. Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at i modsætning til Enhedslisten har det ikke været noget problem for den siddende regering også at straffe de personer, der rent faktisk begår voldelige overfald, hårdere. Som det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr bekendt, har vi strammet straffelovgivningen, således at der bliver straffet hårdere for den personfarlige kriminalitet.

Men til den anden del af hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål – hvad vi så kan gøre som samfund ved den tendens, der måtte være, til at komme med racistisk motiverede overfald – vil jeg sige, at ud over at jeg synes, at vi har en lovgivning, der på straffelovsområdet er blevet reguleret opad i den rigtige retning, så tror jeg faktisk, det fornuftige man kan gøre, er at gøre, ligesom man gør i Langeskov, hvor borgerne er med til at tage afstand fra det ved kollektivt at arrangere forsamlinger og demonstrationer. Det viser, hvor meget man tager afstand fra den type overfald.

Jeg mener ikke, at svaret alene er lovgivning, for den lovgivning, der skulle på plads, er på plads nu. Det er nærmere, at vi i det civile samfund selv tager et medansvar og er med til at vise vores afsky for de personer, der begår den slags usympatiske handlinger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for svaret, og jeg er specielt glad for den del af det, der roser borgerne i Langeskov for deres initiativ på det her område. Det, jeg bare efterlyser, er også at få nogle offentlige holdningstilkendegivelser ikke mindst fra regeringsrepræsentanter og fra justitsministeren, så der sørges for, at der også fra officielt hold bliver taget klar afstand fra lige præcis det, der hedder racistisk vold.

Jeg vil da godt høre, om ikke det kunne være noget, ministeren kunne overveje i fremtiden: at være meget mere offensiv, hvad angår offentligt at melde ud og sige, at den danske regering tager klart afstand fra det, hver gang racismen på den måde stikker sit hæslige ansigt frem.

Kl. 13.05

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at det synes jeg så sandelig også jeg gør de gange, hvor jeg bliver spurgt om det. Og det er sådan set uanset, hvad det racistiske motiv er, om det racistiske motiv ligger i, at folk har en anden kulturel baggrund og ad den vej bliver set ned på og talt ned til, fordi de tilhører et etnisk mindretal, eller at det skyldes, at man tilhører et etnisk mindretal, der taler ned til den store del af den danske befolkning, der vælger at optræde, sådan som det nu lader sig høre i dansk kultur. Nedsættende bemærkninger om unge piger, der går klædt på en bestemt måde, finder jeg lige så uacceptable.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi alle sammen ved at tage klar afstand i den offentlige debat fra den slags både – kan man sige – retoriske overfald og selvfølgelig også fysiske overfald er med til at sige, at Danmark altså er et land, hvor fritænkningen og frisindet skal være i højsædet, hvor der skal være plads til tolerance, og hvor man skal opføre sig ordentligt over for hinanden.

Der tror jeg faktisk, at det, at beboere og medborgere selv tager initiativer, har en langt, langt større præventiv effekt og en langt mere opdragende effekt på at få folk til at tænke over, hvad det er, de gør, end at det er os politikere, der er dem, der ligesom siger, at vi er de eneste, der kan have en holdning til det her. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man tager et medansvar, uanset hvor man bor henne i landet. Hvis man gerne vil have, at det sted, man lever, er fredeligt, og at man er tolerant over for hinanden, må man selv være med til at sige fra, hvis der er nogle, der går over grænsen.